

A-1297

Krzysztof Łopaciński
Instytut Turystyki

STRUKTURA ZARZĄDZANIA TURYSTYKĄ
W WYBRANYCH KRAJACH EUROPEJSKICH

Warszawa, grudzień 1992

SPIS TRESCI:

Wprowadzenie	1
Bibliografia	3
1. Austria	4
2. Francja	8
3. Holandia	14
4. RFN	18
5. Wielka Brytania	21
6. Włochy	26

BIBLIOTEKA IT
Archiwum Państw
Naukowo-Badawczych

A-1297

Niniejsza ekspertyza zawiera informacje o strukturze zarządzania turystyką w: Austrii, Francji, Holandii, RFN, Wielkiej Brytanii i Włoszech. Zebrane informacje pochodzą z opracowań wykonanych w Instytucie Turystyki w latach 1987-89 (poz 1, 2, 3 bibliografii) oraz artykuł L. Butowskiego złożony do "Problemów Turystyki" (poz. 4). Do aktualizacji wykorzystano dostępne w bibliotekach i UKFiT materiały OECD (poz. 5), które jednocześnie zawierają rozszerzoną informację o pracach rządów i organizacji turystycznych w dziedzinie turystyki.

Dla usystematyzowania informacji w opracowaniu przyjęto charakterystykę organizacji turystyki oraz podstawowe zakresy działania za opracowaniem J. Nowaka i K. Podstawki [1]. W ten sposób powstał jednolity system informacji o poszczególnych krajach. Choć więc szereg rubryk pozostało niewypełnionych z uwagi na brak danych, bądź nieprzystającą strukturę zarządzania turystyką to jednocześnie opracowanie wskazuje na podstawowe luki informacyjne. Może więc służyć do systematycznej pracy nad aktualizacją i uzupełnianiem wiedzy o strukturze zarządzania turystyką.

Dla poszczególnych krajów przyjęto następującą strukturę informacji:

Centralne instytucje turystyczne - CIT.

1. Rząd Centralny.
2. Naczelny organ administracji państwowej d/s turystyki - NOAT,
 - 2.1. Organ NOAT.
 - 2.2. Urząd NOAT.
 - 2.3. Wyodrębnione komórki organizacyjne urzędu wyłącznie d/s turystyki.
3. Inne resorty oddziałujące na turystykę.
4. Wspecjalizowane agencje rządowe.
5. Instytucje doradcze i opiniotwórcze dla CAT
6. Ogólnokrajowe organizacje turystyczne - OOT.

Kompetencje centralnych instytucji turystycznych.

1. Normowanie działalności turystycznej i wykonywanie zadań ogólnoadministracyjnych.
 - 1.1. upowszechnianie przepisów prawnych i regulaminowych oraz kontrola ich przestrzegania.
 - 1.2. projektowanie i tworzenie przepisów i regulaminów,
 - 1.3. udzielanie zezwoleń na działalność usługową w turystyce, kategoryzacja i kontrola bazy turystycznej,
 - 1.4. koordynacja i kontrola organizacji turystycznych i ich związków,

- 1.5. koordynacja i konsultowanie regulacji prawno-administracyjnej w sprawach formalności turystyki i podróży,
- 1.6. współpraca międzynarodowa.
2. Planowanie rozwoju turystyki.
 - 2.1. przygotowywanie planów rozwoju turystyki i współpraca przy ich integracji z planami ogólnogospodarczymi,
 - 2.2. tworzenie zasad finansowania bazy i infrastruktury turystycznej,
 - 2.3. powoływanie i zarządzanie państwowymi (publicznymi) przedsiębiorstwami i przedsięwzięciami turystycznymi,
 - 2.4. utrzymywanie i ochrona zasobów naturalnych i kulturowych,
 - 2.5. określanie celów i sposobów realizacji zadań z zakresu socjalnej i publicznej turystyki.
3. Działalność badawcza i studialna.
 - 3.1. zbieranie i opracowywanie danych statystycznych dot. ruchu turystycznego i wielkości bazy,
 - 3.2. badania i analizy rynkowe (marketingowe).
4. Szkolenie zawodowych kadr turystyki.
 - 4.1. planowanie szkoleń, programów, zapewnienie kadry i pomocy szkoleniowych,
 - 4.2. finansowanie i prowadzenie szkoleń,
 - 4.3. wydawanie zezwoleń na wykonywanie zawodu.

Terenowe Instytucje Turystyczne

1. Regionalne Instytucje Turystyczne - RIT.
 - 1.1. Regionalni reprezentanci Centralnej Administracji Państwowej - RR.
 - 1.2. Regionalna Administracja Turystyczna podległa CAP - RAT.
 - 1.3. Regionalne Organy Samorządowe - ROS.
 - 1.4. Regionalne Organizacje Turystyczne - ROT.
2. Lokalne Instytucje Turystyczne - LIT
 - 2.1. Lokalni reprezentanci Centralnej Administracji Państwowej - LR.
 - 2.2. Lokalna Administracja Turystyczna podległa CAP - LAT.
 - 2.3. Lokalne Organy Samorządowe - LOS.
 - 2.4. Lokalne Organizacje Turystyczne - LOT.

Bibliografia:

1. J. Nowak, K. Podstawka, Systemy zarządzania turystyką w wybranych krajach socjalistycznych, CPBP 04.06, gr.VI.8, Warszawa, październik 1987, masz., str. 144 + streszczenie; str. 36. {nr kat. A-1078}.
2. J. Nowak, K. Podstawka, Zarządzanie turystyką na poziomie terenowym w wybranych krajach kapitalistycznych, CPBP 08.06. gr. VI.8, Warszawa, październik 1988, masz., str. 101, {nr kat. A-1079}.
3. J. Nowak, K. Podstawka, Systemy zarządzania turystyką w wybranych krajach kapitalistycznych - Analiza porównawcza, CPBP 08.06, gr. VI.8, Warszawa, wrzesień 1989, masz. str. 89, {nr kat. A-1080}.
4. L. Butowski, Organizacja turystyki we Francji, Warszawa, 1992 masz., str. 38.
5. Tourism Policy and International Tourism in OECD Member Countries, OECD, Paris, 1992.

A U S T R I A

Centralne instytucje turystyczne Austrii.

1. Rząd Centralny.

1.1. Podstawę działań rządowych w sferze turystyki tworzą:

- * Program Rządowy z 17.12.1990,
- * "Podstawowe kierunki polityki turystycznej do roku 2000" opublikowane w 1989 roku.

Do najważniejszych założeń polityki turystycznej zaliczyć należy:

- orientacja na jakość w polityce promocyjnej (z uwzględnieniem zagadnień ekologicznych i aspektów regionalnych),
- działania na rzecz rozszerzenia sezonów turystycznych w turystyce krajowej i zagranicznej,
- ochrona środowiska jako niezbędny element ekonomicznych podstaw turystyki,
- poprawa stanu zatrudnienia w turystyce,
- wprowadzenie nowych elementów (nowych technologii) w kształceniu kadr turystycznych (informatyzacja, języki obce elementy psychologii).
- rozwój zorganizowanych wyjazdów (packages) pod hasła: m: wakacje z kulturą, rozwój osobowy, wakacje ze sportem, nostalgiczne wakacje itp.

Koordinacja działań odbywa się za pośrednictwem wyspecjalizowanych jednostek jak Österreichische Fremdenverkehrstag, Kuratorium für Österreichisches Fremdenverkehr Österreichische Zonig Komision.

1.2. Inne działania:

- * uruchomienie stałego monitoringu "tourism indicator" finansowanego przez rząd, izby gospodarcze, władze landów oraz Austriackie Narodowe Biuro Podróży,
- * badania ankietowe "Guest interviews in Austria",
- * program "Farm Holidays" (Agroturystyka) dla terenów górskich realizowany wspólnie z ministerstwem rolnictwa,
- * "Zachowanie środowiska, Kultury i Wiejskiego Stylu w Gminach Austrii" - kampania organizowana we współpracy z Austriackim Związkiem Gmin.

2. Naczelny organ administracji państwowej d/s turystyki - NOAT,

2.1. Organ NOAT.

Federalny Minister Gospodarki

- 2.2. Urząd NOAT.
Federalne Ministerstwo Gospodarki (Bundesministerium für Wirtschaft).
- 2.3. Wyodrębnione komórki organizacyjne urzędu wyłącznie d/s turystyki.
Oddział Turystyki (wcześniej Kuratorium Austriackiej Turystyki) z Radcą Ministerialnym na czele.
3. Inne resorty oddziaływające na turystykę.

Ministerstwo Rolnictwa.
4. Wyspecjalizowane agencje rządowe.

Oesterreichischer Fremdenverkehrstag

Kuratorium für Oesterreichisches Fremdenverkehr
5. Instytucje doradcze i opiniotwórcze dla CAT
Grupa Turystyki i Popierania Rzemiosła (komisja konsultacyjna przy Ministerstwie).
6. Ogólnokrajowe organizacje turystyczne - OOT.

Federalna Izba Gospodarki (Wirtschaftsbudeskammer).

Austriackie Narodowe Biuro Podróży.

Austriacka Reklama Turystyki (Oesterreichische Fremdenverkehrswerbung) - zrzeszenie, członkowie: rząd federalny, rządy poszczególnych krajów, Federalna Izba Gospodarki i Przemysłu i inne.
Zadania: propaganda i reklama zagranicznej turystyki przyjazdowej, popieranie turystyki krajowej, badania i analizy ruchu turystycznego, reprezentowanie centralnych instytucji turystycznych za granicą.

Kompetencje centralnych instytucji turystycznych (X - pełne uprawnienia, / - częściowe, niewyłączne, lub tylko doradztwo i koordynacja).

NOAT OOT

1. Normowanie działalności turystycznej i wykonywanie zadań ogólnoadministracyjnych.

1.1. upowszechnianie przepisów prawnych i regulaminowych oraz kontrola ich przestrzegania

/

1.2. projektowanie i tworzenie przepisów i regulaminów,

/

1.3. udzielanie zezwoleń na działalność usługową w turystyce, kategoryzacja i kontrola bazy turystycznej,

/

1.4. koordynacja i kontrola organizacji turystycznych i ich związków,

/

1.5. koordynacja i konsultowanie regulacji prawno-administracyjnej w sprawach formalności turystyki i podróży

/

/

1.6. współpraca międzynarodowa.

/

X

2. Planowanie rozwoju turystyki.

2.1. przygotowywanie planów rozwoju turystyki i współpraca przy ich integracji z planami ogólnogospodarczymi

/

/

2.2. tworzenie zasad finansowania bazy i infrastruktury turystycznej

/

2.3. powoływanie i zarządzanie państwowymi (publicznymi) przedsiębiorstwami i przedsiębiorstwami turystycznymi

X

2.4. utrzymywanie i ochrona zasobów naturalnych i kulturowych

/

2.5. określanie celów i sposobów realizacji zadań z zakresu socjalnej i publicznej turystyki

/

	NOAT	OOT
2.6. tworzenie i zarządzanie funduszami na finansowanie turystyki socjalnej i urzędów publicznych	/	
3. Działalność badawcza i studialna.		
3.1. zbieranie i opracowywanie danych statystycznych dot. ruchu turystycznego i wielkości bazy,	/	X
3.2. badania i analizy rynkowe (marketingowe)		X
4. Szkolenie zawodowych kadr turystyki.		
4.1. planowanie szkoleń, programów, zapewnienie kadry i pomocy szkoleniowych,	/	
4.2. finansowanie i prowadzenie szkoleń	/	
4.3. wydawanie zezwoleń na wykonywanie zawodu	/	
5. Promocja i propaganda turystyki.		
5.1. organizacja i finansowanie promocji turystyki krajowej,	/	/
5.2. organizacja i finansowanie promocji turystyki zagranicznej	/	/
5.3. prowadzenie biur informacji turystycznej w kraju		
5.4. prowadzenie biur informacji turystycznej zagranicą		

Terenowe Instytucje Turystyczne Austrii - brak danych.

Ocenia się, że w strukturach lokalnych najważniejszą rolę odgrywają Provincjonalne Izby Gospodarcze. Są to niezależne związki gospodarcze reprezentujące w ciałach koordynujących lokalną gospodarkę turystyczną.

FRANCJA

Centralne instytucje turystyczne Francji.

1. Rząd Centralny.

1.1. Rozwiązania instytucjonalne:

Międzyministerialny Komitet Turystyki - z Premierem na czele.

2.1. Priorytety zdefiniowane przez Ministra Turystyki w porozumieniu z Radą Ministrów

* zwrócenie uwagi na człowieka i jego miejsce w środowisku,

* promocja jakości,

* wykorzystanie różnorodności dziedzictwa turystycznego,

Te priorytety wyznaczają podstawowe kierunki aktywności:

- kontynuacja promocji zagranicznej Francji przez Maison de la France,

- powołanie organizacji zajmującej się monitoringiem turystyki przy współpracy rządu, władz departamentów, władz lokalnych, przedstawicieli przemysłu turystycznego itp,

- rozwój produktu turystycznego,

- szkolenie, z priorytetami: usługi, zarządzanie, marketing, języki obce,

- modernizacja niezależnego sektora hotelowego

- rozwój francuskiego Know-how w turystyce,

- promowanie turystyki socjalnej (dla niskozarabiających)

- rozwój turystyki krajowej (a szczególnie agroturystyki i turystyki kulturalnej),

- wspomaganie przekształceń w turystyce górskiej (wydłużenie sezonu i zróżnicowanie form),

- promocja wysokiej jakości usług w turystyce nadbrzeżnej.

- wprowadzenie zaleceń Dyrektywy EWG w sprawie ochrony konsumenta oraz jakości usług w turystyce (m.in. kategoryzacja usług),

2. Naczelny organ administracji państwowej d/s turystyki - NOAT,

2.1. Organ NOAT.

Minister Delegowany d/s Turystyki podległy Ministrowi d/s Mieszkaniowych, Wyposażenia, Transportu i Przestrzeni.

2.2. Urząd NOAT.

Ministerstwo Turystyki (Ministere du Tourisme)

2.3. Wyodrębnione komórki organizacyjne urzędu wyłącznie d/s turystyki (Ministerstwa Turystyki).

Dyrekcja Przemysłów Turystycznych (Direction des Industries Touristiques).

Wydziały (subdirection) z biurami:

administracyjny,
monitoringu, badań i analiz rozwojowych,
zawodowy i polityki turystycznej.

Służby terenowe: 26 regionalnych delegatur i 14 turystycznych misji zagranicznych).

Dyrekcja d/s Inwestycji i Produktu Turystycznego

Piony:

zagospodarowania i finansów publicznych,
służb technicznych rozwoju i produktów turystycznych,
studiów nad zagospodarowaniem turystycznym w górach,
inżynierii turystycznej,

3. Inne resorty oddziałujące na turystykę.

4. Wyspecjalizowane agencje rządowe.

Generalna Inspekcja Turystyki (Inspection Generale du Tourisme) jest uprawniona do kontroli wszystkich organizacji i instytucji publicznych i quasi-publicznych zajmujących się turystyką.

5. Instytucje doradcze i opiniodawcze dla CAT

Narodowa Rada Turystyki (Conseil National du Tourisme)- organ doradczy ministra d/s turystyki(pod jego kierunkiem) składający się m.in. z 27 przedstawicieli komitetów regionalnych, 71 przedstawicieli organizacji turystycznych, 23 fachowców i 61 doradców technicznych wybranych przez Ministra,

Narodowy Komitet d/s Turystycznych Rynków Zagranicznych - skupia przedstawicieli czołowych firm zajmujących się turystyką zagraniczną.

Międzyministerialny Komitet d/s Turystyki Socjalnej.

6. Ogólnokrajowe organizacje turystyczne - OOT.

Francuska Izba Gospodarcza (Maison de la France) - związek

interesu gospodarczego (groupement d'interet economique) - specjalna konstrukcja prawna umożliwiająca grupowanie różnych podmiotów gospodarczych (państwowych, komunalnych, społecznych, prywatnych) finansowana w ponad 50 % przez skarb państwa. Przewodniczy jej Minister Turystyki.

Zadania: badania rynku, promocja w kraju i zagranicą..

Narodowa Federacja Biur Podróży i Syndykatów Inicjatywnych (Federation Nationale des Offices de Tourisme et Syndicats d'Initiative)

Federation National des Gites de France

Zadania: rozwój turystyki na wsi (kwatery prywatne, wyżywienie, pobyty na farmach).

Narodowa Federacja Regionalnych Komitetów Turystyki (Federation Nationale des Comites Regionaux de Tourisme).

Narodowa Federacja Departamentalnych Komitetów Turystyki (Federation Nationale des Comites Departementaux de Tourisme).

Kompetencje centralnych instytucji turystycznych (X - pełne uprawnienia, / - częściowe, niewyłączne, lub tylko doradztwo i koordynacja).

NOAT OOT

1. Normowanie działalności turystycznej i wykonywanie zadań ogólnoadministracyjnych.

1.1. upowszechnianie przepisów prawnych i regulaminowych oraz kontrola ich przestrzegania

X

1.2. projektowanie i tworzenie przepisów i regulaminów,

/

1.3. udzielanie zezwoleń na działalność usługową w turystyce, kategoryzacja i kontrola bazy turystycznej

X

1.4. koordynacja i kontrola organizacji turystycznych i ich związków,

X

1.5. koordynacja i konsultowanie regulacji prawno-administracyjnej w sprawach formalności turystyki i podróży,

X

	NOAT	OOT
1.6. współpraca międzynarodowa.	X	
2. Planowanie rozwoju turystyki.		
2.1. przygotowywanie planów rozwoju turystyki i współpraca przy ich integracji z planami ogólnogospodarczymi,	X	/
2.2. tworzenie zasad finansowania bazy i infrastruktury turystycznej,	/	
2.3. powoływanie i zarządzanie państwowymi (publicznymi) przedsiębiorstwami i przedsiębiorstwami turystycznymi,	X	
2.4. utrzymywanie i ochrona zasobów naturalnych i kulturowych,	X	
2.5. określanie celów i sposobów realizacji zadań z zakresu socjalnej i publicznej turystyki.	/	
2.6. tworzenie i zarządzanie funduszami na finansowanie turystyki socjalnej i urzędów publicznych	/	
3. Działalność badawcza i studialna.		
3.1. zbieranie i opracowywanie danych statystycznych dot. ruchu turystycznego i wielkości bazy,	/	
3.2. badania i analizy rynkowe (marketingowe).	X	X
4. Szkolenie zawodowych kadr turystyki.		
4.1. planowanie szkoleń, programów, zapewnienie kadry i pomocy szkoleniowych,	X	/
4.2. finansowanie i prowadzenie szkoleń,	/	
4.3. wydawanie zezwoleń na wykonywanie zawodu.	X	
5. Promocja i propaganda turystyki.		

	NOAT	OOT
5.1. organizacja i finansowanie promocji turystyki krajowej,	X	X
5.2. organizacja i finansowanie promocji turystyki zagranicznej.	X	X
5.3. prowadzenie biur informacji turystycznej w kraju	/	/
5.4. prowadzenie biur informacji turystycznej zagranicą	X	X

Terenowe Instytucje Turystyczne we Francji

1. Regionalne Instytucje Turystyczne - RIT.

- 1.1. Regionalni reprezentanci Centralnej Administracji Państwowej - RR.

Prefektury - na szczeblu regionu, departamentu.

- 1.2. Regionalna Administracja Turystyczna podległa CAP.

Regionalne Delegatury Dyrekcji Przemysłów Turystycznych

- 1.3. Regionalne Organy Samorządowe - ROS.

Rada Regionu (Conseil Regional), Rada Departamentu (Conseil General - organy właściwości ogólnej.

- 1.4. Regionalne Organizacje Turystyczne - ROT.

Regionalny Komitet Turystyki (Comite Regional du Tourisme) i Departamentalny Komitet Turystyki (Comite Departamental du Tourisme) - stowarzyszenia finansowane głównie przez administrację terenową, zajmują się realizowaniem polityki turystycznej wypracowanej przez Rady Regionu, czy Departamentu oraz promocji swego terenu działania. Prezesem jest zwyczajowo Prezydent odpowiedniej Rady. Posiadają rozbudowany aparat etatowy.

2. Lokalne Instytucje Turystyczne we Francji - LIT

- 2.1. Lokalni reprezentanci Centralnej Administracji Państwowej - brak danych.

- 2.2. Lokalna Administracja Turystyczna podległa CAP - brak danych.

- 2.3. Lokalne Organy Samorządowe - LOS.

Rada Gminy (Conseil de la Commune)

2.4. Lokalne Organizacje Turystyczne - LOT.

Biuro Podróży i Syndykaty Inicjatywne (Offices de Tourisme et Syndicats d'Initiative), - stowarzyszenie finansowane w większości z budżetu gminy zajmujące się m.in. informacją turystyczną, obsługą turystów, prowadzeniem rezerwacji usług lokalnych itp (są kategoryzowane),

H O L A N D I A

Centralne instytucje turystyczne Holandii.

1. Rząd Centralny.

W maju 1990 parlament przyjął kolejny, trzeci dokument określający politykę w sferze turystyki. Dokument ten noszący nazwę "Przedsiębiorczość w turystyce" stawia na: profesjonalizm, kooperację, wzgląd na środowisko i przyrodę, dobór priorytetów. Priorytety w badaniach, promocji i działaniach wyznacza hasło: Holandia - Kraj Wody, Dziedzictwa Kulturowego, Wybrzeża i Centrów Miejskich". Za priorytetowe w promocji uznaje się sąsiednie rynki Niemiec Belgii/Luksemburga i Wielkiej Brytanii.

Polityka rządu holenderskiego nakierowana jest na promocję dobrego klimatu dla inwestycji turystycznych oraz stymulowanie rozwoju inowacji i nowych technik w turystyce.

Rząd za pośrednictwem NBT finansuje ok. 75 projektów badawczych rocznie. Systematycznie prowadzone są badania wyjazdów Holendrów (Continuous Holiday Survey - CVO) oraz najważniejszych rynków (badania motywów przyjazdów).

Wzrost wyjazdów krajowych widzi się przez zwiększenie liczby drugich i trzecich wyjazdów wakacyjnych.

2. Naczelny organ administracji państwowej d/s turystyki - NOAT,

2.1. Organ NOAT.

Minister Spraw Gospodarczych.

2.2. Urząd NOAT.

Ministerstwo Spraw Gospodarczych (Ministerie van Economische Zaken).

2.3. Wyodrębnione komórki organizacyjne urzędu wyłącznie d/s turystyki.

Oddział Turystyki.

3. Inne resorty oddziałujące na turystykę.

Minister Rolnictwa i Rybołówstwa - odpowiedzialny za rekreację na świeżym powietrzu i dbający o powszechną dostępność infrastruktury rekreacyjnej.

4. Wspecjalizowane agencje rządowe.

Komitet Interministerialny.

5. Instytucje doradcze i opiniodawcze dla CAT

Krajowa Komisja Doradcza d/s Turystyki i Wypoczynku (organ

doradczy przy ministerstwie).

6. Ogólnokrajowe organizacje turystyczne - OOT.

Holenderskie Biuro Turystyki (Nederlands Bureau Voor Toerisme - NBT) - utrzymywane w 70 % z funduszy rządowych (na podstawie zleconych zadań), zatrudniające ponad 150 osób.

Zadania: kształtowanie popytu turystycznego, szkolenie kadr, badania rynkowe.

Holenderskie, Królewskie Stowarzyszenie Turystyczne (ANWB) - stowarzyszenie turystów-konsumentów skupiające 2,8 mln osób.

Kompetencje centralnych instytucji turystycznych (X - pełne uprawnienia, / - częściowe, niewyłączne, lub tylko doradztwo i koordynacja).

	NOAT	OOT
1. Normowanie działalności turystycznej i wykonywanie zadań ogólnoadministracyjnych.		
1.1. upowszechnianie przepisów prawnych i regulaminowych oraz kontrola ich przestrzegania.	/	
1.2. projektowanie i tworzenie przepisów i regulaminów,	/	
1.3. udzielanie zezwoleń na działalność usługową w turystyce, kategoryzacja i kontrola bazy turystycznej,	/	
1.4. koordynacja i kontrola organizacji turystycznych i ich związków,	/	
1.5. koordynacja i konsultowanie regulacji prawno-administracyjnej w sprawach formalności turystyki i podróży,		
1.6. współpraca międzynarodowa.	X	
2. Planowanie rozwoju turystyki.		
2.1. przygotowywanie planów rozwoju turystyki i współpraca przy ich integracji z planami ogólnogospodarczymi,	X	

	NOAT	OOT
2.2. tworzenie zasad finansowania bazy i infrastruktury turystycznej,	X	
2.3. powoływanie i zarządzanie państwowymi (publicznymi) przedsiębiorstwami i przedsięwzięciami turystycznymi,		
2.4. utrzymywanie i ochrona zasobów naturalnych i kulturowych,	/	
2.5. określanie celów i sposobów realizacji zadań z zakresu socjalnej i publicznej turystyki.	/	
	NOAT	OOT
2.6. tworzenie i zarządzanie funduszami na finansowanie turystyki socjalnej i urzędów publicznych	/	
3. Działalność badawcza i studialna.		
3.1. zbieranie i opracowywanie danych statystycznych dot. ruchu turystycznego i wielkości bazy,	/	/
3.2. badania i analizy rynkowe (marketingowe).	/	X
4. Szkolenie zawodowych kadr turystyki.		
4.1. planowanie szkoleń, programów, zapewnienie kadry i pomocy szkoleniowych,	/	X
4.2. finansowanie i prowadzenie szkoleń,	/	X
4.3. wydawanie zezwoleń na wykonywanie zawodu.		
5. Promocja i propaganda turystyki.		
5.1. organizacja i finansowanie promocji turystyki krajowej,	/	/
5.2. organizacja i finansowanie promocji turystyki zagranicznej.	/	X
5.3. prowadzenie biur informacji turystycznej w		

	NOAT	OOT
kraju		/
5.4. prowadzenie biur informacji turystycznej zagranicą		X

Terenowe Instytucje Turystyczne - brak danych.

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC

Centralne instytucje turystyczne RFN.

1. Rząd Centralny.

Podstawowe elementy polityki turystycznej rządu związane są z integracją nowych landów. Ponadto w swych działaniach rząd kieruje się następującymi elementami:

- integracja wspólnego rynku od 1.01.1993,
- przekształcenia w Europie Wschodniej,
- wzrost przyjazdów ze wschodu,
- wpływ turystyki na ochronę środowiska.

Uwaga: większość badań, w tym także marketingowych jest prowadzonych na zlecenie rządu przez centralny urząd statystyczny.

Wagę jaką rząd w RFN przywiązuje do Europy Wschodniej obrazuje fakt powołania w Polsce, Czecho-Słowacji i na Węgrzech biur DZT.

2. Naczelny organ administracji państwowej d/s turystyki - NOAT.

2.1. Organ NOAT.

Federalny Minister Gospodarki.

2.2. Urząd NOAT.

Federalne Ministerstwo Gospodarki (Wirtschaftsbundesministerium).

Zadania: ogólny nadzór nad szkoleniem kadr, działalnością promocyjną, ewidencją i statystyką.

2.3. Wyodrębnione komórki organizacyjne urzędu wyłącznie d/s turystyki.

Sekcja Polityki Turystycznej.

3. Inne resorty oddziaływujące na turystykę.

4. Wyspecjalizowane agencje rządowe.

5. Instytucje doradcze i opiniodawcze dla CAT

Rada Konsultacyjna d/s Turystyki - reprezentanci rządów krajów związkowych, lokalnych związków turystycznych, organizacji konsumenckich itp.

6. Ogólnokrajowe organizacje turystyczne - OOT.

Niemiecka Centrala Turystyki (Deutsche Zentrale für Tourismus) - praktycznie krajowy urząd turystyki o charakterze po-

zarządowym, finansowana w ponad 90 % z budżetu.
Główne zadanie: promocja zagraniczna.

Niemiecki Związek Biur Podróży (Deutscher Reisebüro Verband e.V - DRV) - m.in. kształcenie kadr, promocja.

Niemiecki Związek Turystyki (DTV).
Zadania: promocja krajowa.

Kompetencje centralnych instytucji turystycznych (X - pełne uprawnienia, / - częściowe, niewyłączne, lub tylko doradztwo i koordynacja).

NOAT OOT

1. Normowanie działalności turystycznej i wykonywanie zadań ogólnoadministracyjnych.

1.1. upowszechnianie przepisów prawnych i regulaminowych oraz kontrola ich przestrzegania. /

1.2. projektowanie i tworzenie przepisów i regulaminów, /

1.3. udzielanie zezwoleń na działalność usługową w turystyce, kategoryzacja i kontrola bazy turystycznej, /

1.4. koordynacja i kontrola organizacji turystycznych i ich związków, / /

1.5. koordynacja i konsultowanie regulacji prawno-administracyjnej w sprawach formalności turystyki i podróży, /

1.6. współpraca międzynarodowa. /

2. Planowanie rozwoju turystyki.

2.1. przygotowywanie planów rozwoju turystyki i współpraca przy ich integracji z planami ogólnogospodarczymi, / /

2.2. tworzenie zasad finansowania bazy i infrastruktury turystycznej, /

2.3. powoływanie i zarządzanie państwowymi (publicznymi) przedsiębiorstwami i przedsiębiorstwami turystycznymi,

2.4. utrzymywanie i ochrona zasobów naturalnych i kulturowych,

2.5. określanie celów i sposobów realizacji zadań z zakresu socjalnej i publicznej turystyki.

2.6. tworzenie i zarządzanie funduszami na finansowanie turystyki socjalnej i urzędów publicznych

3. Działalność badawcza i studialna.

3.1. zbieranie i opracowywanie danych statystycznych dot. ruchu turystycznego i wielkości bazy, /

3.2. badania i analizy rynkowe (marketingowe). X /

4. Szkolenie zawodowych kadr turystyki.

4.1. planowanie szkoleń, programów, zapewnienie kadry i pomocy szkoleniowych, X

4.2. finansowanie i prowadzenie szkoleń, /

4.3. wydawanie zezwoleń na wykonywanie zawodu.

5. Promocja i propaganda turystyki.

5.1. organizacja i finansowanie promocji turystyki krajowej, / DTV X

5.2. organizacja i finansowanie promocji turystyki zagranicznej. / X

5.3. prowadzenie biur informacji turystycznej w kraju DTV X

5.4. prowadzenie biur informacji turystycznej zagranicą X

Terenowe Instytucje Turystyczne - brak danych.

WIELKA BRYTANIA

Centralne instytucje turystyczne W. Brytanii.

1. Rząd Centralny.

Rząd nie opracowuje jednolitej polityki turystycznej. Sekretarz Stanu w Ministerstwie Zatrudnienia kierując Turystycznym Komitetem Koordynacyjnym opracowuje jedynie plan działań. Obejmują on najczęściej kontynuację prac prowadzonych wcześniej. Z ważnych nowych zadań należy wymienić:

- * program "Turystyka i Środowisko"
- * kontynuację prac nad narodowym schematem klasyfikacji usług turystycznych,
- * turystyka dla niepełnosprawnych

Natomiast rząd wspólnie z organizacjami (a szczególnie z BTA) sfiansował opracowanie m.in.:

- Założenia Turystyki w W. Brytanii, 1991-95,
- Strategia rozwoju Turystyki, 1991-95,
- Strategia marketingowa "przez kanał" w 1993,
- Roczny Plan Marketingu.

2. Naczelny organ administracji państwowej d/s turystyki - NOAT,

2.1. Organ NOAT.

Minister Zatrudnienia.

2.2. Urząd NOAT.

Ministerstwo Zatrudnienia (Department of Employment) -

Zadania: planowanie i rozwój bazy, ogólna koordynacja i regulacja prawna, badania, szkolenie zawodowe, propaganda), z częściowym podziałem zadań z Zarządami Turystyki: Anglii, Walii, Szkocji i Płn. Irlandii.

Struktura: sekretarze stanu d/s : Anglii, Szkocji i Walii oraz Ministerstwo Rozwoju Gospodarczego Irlandii Płn.

2.3. Wyodrębnione komórki organizacyjne urzędu wyłącznie d/s turystyki.

Biuro Turystyki.

3. Inne resorty oddziałujące na turystykę.

4. Wspecjalizowane agencje rządowe.

Agencja Rozwoju Rejonów Wiejskich (RDA).

Rada Drobego Przemysłu w Rejonach Wiejskich (COSIRA)

5. Instytucje doradcze i opiniodawcze dla CAT
6. Ogólnokrajowe organizacje turystyczne - OOT.

Brytyjski Zarząd Turystyki (British Tourism Authority) - półrządowa organizacja finansowana ze środków budżetowych zatrudniająca ponad 400 osób i powoływana przez administrację. BTA łączy w sobie status instytucji rządowej, stowarzyszenia i reprezentanta sektora prywatnego. W skład BTA i jego komitetów wchodzi wysocy urzędnicy ministerstw, przedstawiciele izb przemysłowo - handlowych, Zarządów Turystyki. Komitety BTA są organami doradczymi NOAT.

Zadania: Reprezentowanie kraju na forum międzynarodowym, prowadzenie badań i studiów, programowanie szkolenia zawodowego, promocja zagraniczna, doradztwo, koordynacja, częściowo funkcje wykonawcze wobec NOAP, prowadzenie przedstawicielstw zagranicznych.

Kompetencje centralnych instytucji turystycznych (X - pełne uprawnienia, / - częściowe, niewyłączne, lub tylko doradztwo i koordynacja).

	NOAT	OOT
1. Normowanie działalności turystycznej i wykonywanie zadań ogólnoadministracyjnych.		
1.1. upowszechnianie przepisów prawnych i regulaminowych oraz kontrola ich przestrzegania.	/	/
1.2. projektowanie i tworzenie przepisów i regulaminów,	/	/
1.3. udzielanie zezwoleń na działalność usługową w turystyce, kategoryzacja i kontrola bazy turystycznej,	/	
1.4. koordynacja i kontrola organizacji turystycznych i ich związków,	/	/
1.5. koordynacja i konsultowanie regulacji prawno-administracyjnej w sprawach formalności turystyki i podróży,	/	
1.6. współpraca międzynarodowa.	/	X

	NOAT	OOT
2. Planowanie rozwoju turystyki.		
2.1. przygotowywanie planów rozwoju turystyki i współpraca przy ich integracji z planami ogólnogospodarczymi,	/	/
2.2. tworzenie zasad finansowania bazy i infrastruktury turystycznej,	/	/
2.3. powoływanie i zarządzanie państwowymi (publicznymi) przedsiębiorstwami i przedsiębiorstwami turystycznymi,		
2.4. utrzymywanie i ochrona zasobów naturalnych i kulturowych,	/	/
2.5. określanie celów i sposobów realizacji zadań z zakresu socjalnej i publicznej turystyki.		
2.6. tworzenie i zarządzanie funduszami na finansowanie turystyki socjalnej i urzędów publicznych		
3. Działalność badawcza i studialna.		
3.1. zbieranie i opracowywanie danych statystycznych dot. ruchu turystycznego i wielkości bazy,	/	X
3.2. badania i analizy rynkowe (marketingowe).		X
4. Szkolenie zawodowych kadr turystyki.		
4.1. planowanie szkoleń, programów, zapewnienie kadry i pomocy szkoleniowych,	/	X
4.2. finansowanie i prowadzenie szkoleń,	/	/
4.3. wydawanie zezwoleń na wykonywanie zawodu.	/	
5. Promocja i propaganda turystyki.		
5.1. organizacja i finansowanie promocji turystyki krajowej,	/	/

	NOAT	OOT
5.2. organizacja i finansowanie promocji turystyki zagranicznej.	/	X
5.3. prowadzenie biur informacji turystycznej w kraju	/	/
5.4. prowadzenie biur informacji turystycznej zagranicą	/	X

Terenowe Instytucje Turystyczne W. Brytanii.

1. Krajowe Instytucje Turystyczne - RIT.

- 1.1. Regionalni reprezentanci Centralnej Administracji Państwowej - brak danych.
- 1.2. Regionalna Administracja Turystyczna podległa CAP - brak danych.
- 1.3. Regionalne Organy Samorządowe - brak danych.
- 1.4. Regionalne Organizacje Turystyczne - ROT.

Zarządy Turystyki (English Tourism Board, Scottish Tourism Board, Wales Tourism Board, Północnoirlandzki Zarząd Turystyki)

2. Lokalne Instytucje Turystyczne W. Brytanii.

- 2.1. Lokalni reprezentanci Centralnej Administracji Państwowej - brak danych.
- 2.2. Lokalna Administracja Turystyczna podległa CAP.
Rady hrabstw i dustryktów - m.in. plany terenowe, a w nich plany zagospodarowania turystycznego (m.in. plany kształtowania krajobrazu).
- 2.3. Lokalne Organy Samorządowe - brak danych.

2.4. Lokalne Organizacje Turystyczne - LOT.

Regionalne i lokalne Zarządy Turystyki (Tourism Board) - w skład wchodzi radni, przedstawiciele przemysłu turystycznego, banków, izb handlowych itp, m.in. prowadzą biura informacyjno-rezerwacyjne, organizują imprezy lokalne itp.

WŁOCHY

Centralne instytucje turystyczne Włoch.

1. Rząd Centralny.

Politykę rządu określają trzy podstawowe dziedziny działania:

* Kraj jako całość:

- ochrona środowiska (szczególnie Północny Adriatyk),
- komunikacja (motoryzacja i jej ograniczenia),
- wzrost cen dla cudzoziemców,
- rozwój atrakcji kulturalnych.
- rozwój regiony Mezzogiorno (ubogi).

* Obraz promocji (szczególnie zagranicznej), która jest obecnie prowadzona głównie przez regiony,

* tworzenie produktu i lokalizacja działań są przedmiotem prywatnej aktywności i obecne możliwości oddziaływania rządu są niewielkie.

2. Naczelny organ administracji państwowej d/s turystyki - NOAT,

2.1. Organ NOAT.

Minister Turystyki i Widowisk

2.2. Urząd NOAT.

Ministerstwo Turystyki i Widowisk (Ministero del turismo e dello spettacolo).

Zadania: ustalanie założeń i koordynacja przedsięwzięć rozwojowych, prowadzenie studiów i analiz, nadzór nad organizacjami turystycznymi, uczestnictwo w organizacjach międzynarodowych.

2.3. Wyodrębnione komórki organizacyjne urzędu wyłącznie d/s turystyki.

Dyrekcja Generalna Turystyki (Direzione generale del turismo).

3. Inne resorty oddziałujące na turystykę.

4. Wyspecjalizowane agencje rządowe.

5. Instytucje doradcze i opiniodawcze dla CAT

Komitet Koordynacyjny Programowania Turystyki

Narodowy Komitet Doradczy (powoływany przez Ministra).

6. Ogólnokrajowe organizacje turystyczne - OOT.

Włoski Zarząd Turystyki (Ente Nazionale Industria Turistica - ENIT) - półrządowa organizacja finansowana w 90 % przez budżet państwa. Rada Dyrektorów - powoływana przez Ministra, zatwierdzany przez Radę Komitet Wykonawczy (trzech reprezentantów Ministra, przedstawiciele regionów i biur podróży). 25 przedstawicielstw zagranicznych i 25 korespondentów zagranicznych.

Zadania: działalność promocyjna w kraju i zagranicą, studia rozwojowe, szkolnictwo zawodowe,

Federacja Włoskich Biur Podróży (FIAVET).

Kompetencje centralnych instytucji turystycznych (X - pełne uprawnienia, / - częściowe, niewyłączne, lub tylko doradztwo i koordynacja).

	NOAT	OOT
1. Normowanie działalności turystycznej i wykonywanie zadań ogólnoadministracyjnych.		
1.1. upowszechnianie przepisów prawnych i regulaminowych oraz kontrola ich przestrzegania.	/	
1.2. projektowanie i tworzenie przepisów i regulaminów,	/	
1.3. udzielanie zezwoleń na działalność usługową w turystyce, kategoryzacja i kontrola bazy turystycznej,	/	
1.4. koordynacja i kontrola organizacji turystycznych i ich związków,	/	
1.5. koordynacja i konsultowanie regulacji prawno-administracyjnej w sprawach formalności turystyki i podróży,	/	
1.6. współpraca międzynarodowa.	/	
2. Planowanie rozwoju turystyki.		
2.1. przygotowywanie planów rozwoju turystyki i współpraca przy ich integracji z planami ogólnogospodarczymi,	X	
2.2. tworzenie zasad finansowania bazy i infrastruktury turystycznej,	/	

2.3. powoływanie i zarządzanie państwowymi (publicznymi) przedsiębiorstwami i przedsięwzięciami turystycznymi,	/	
2.4. utrzymywanie i ochrona zasobów naturalnych i kulturowych,	/	
2.5. określanie celów i sposobów realizacji zadań z zakresu socjalnej i publicznej turystyki.	/	
2.6. tworzenie i zarządzanie funduszami na finansowanie turystyki socjalnej i urzędów publicznych	/	
3. Działalność badawcza i studialna.		
3.1. zbieranie i opracowywanie danych statystycznych dot. ruchu turystycznego i wielkości bazy,	/	/
3.2. badania i analizy rynkowe (marketingowe).	/	X
4. Szkolenie zawodowych kadr turystyki.		
4.1. planowanie szkoleń, programów, zapewnienie kadry i pomocy szkoleniowych,	/	/
4.2. finansowanie i prowadzenie szkoleń,		
4.3. wydawanie zezwoleń na wykonywanie zawodu.		
5. Promocja i propaganda turystyki.		
5.1. organizacja i finansowanie promocji turystyki krajowej,	/	/
5.2. organizacja i finansowanie promocji turystyki zagranicznej.	/	X
5.3. prowadzenie biur informacji turystycznej w kraju		/
5.4. prowadzenie biur informacji turystycznej zagranicą		X

Terenowe Instytucje Turystyczne we Włoszech.

1. Regionalne Instytucje Turystyczne - RIT.

- 1.1. Regionalni reprezentanci Centralnej Administracji Państwowej - BRAK.
- 1.2. Regionalna Administracja Turystyczna podległa CAP - RAT. BRAK
- 1.3. Regionalne Organy Samorządowe - ROS.
Agencja Promocji Turystyki (Aziende di Promozione Turistica) - organy rad regionów, o szerokim zakresie działania i dużych uprawnieniach. Powołuje się również Agencje na niższych szczeblach zarządzania. Agencje mają prawo zakładania własnych przedsiębiorstw, spółek itp.
- 1.4. Regionalne Organizacje Turystyczne - ROT.

2. Lokalne Instytucje Turystyczne - LIT

- 2.1. Lokalni reprezentanci Centralnej Administracji Państwowej - LR.
- 2.2. Lokalna Administracja Turystyczna podległa CAP - LAT.
- 2.3. Lokalne Organy Samorządowe - LOS.
- 2.4. Lokalne Organizacje Turystyczne - LOT.
Biura Informacji i Obsługi Turystycznej - agendy agencji regionalnych.

BIBLIOTEKA IT
Archiwum /
Naukowo-Badawczych